

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven

(Strafskærper og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet)

§ 1

I dyrevelfærdsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 30. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. § 58, stk. 1-3, affattes således:

»Den, der ved overanstrengelse eller vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Hvis det i stk. 1 nævnte forhold har haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Hvis det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold har haft karakter af mishandling, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.«

2. § 60, stk. 1 og 2, affattes således:

»Den, der ved dom findes skyldig i uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal af dyr. Overtrædelse af frakendelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Frakendelse efter stk. 1 kan undtagelsesvist ske betinget, hvis ubetinget frakendelse vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelse kan endvidere ske betinget, hvis den, der findes skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1, ikke tidligere har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1-3. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.«

3. I § 60, stk. 4, 2. pkt. ændres »arter af dyr« til: »arter af dyr eller antallet af dyr«.

4. I § 60 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af § 58, stk. 2 eller 3, skal ved dom frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9.

5. Efter § 60 indsættes i kapitel 20:

»§ 60 a. § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer).«

§ 2

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1145 af 5. november 2024, som ændret senest ved lov nr. [611 af 11. juni 2024], foretages følgende ændring:

1. Efter § 196 a indsættes i *kapitel 21*:

»§ 196 b. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.«

§ 3

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 5. november 2024, som ændret senest ved lov nr. [1666 af 30. december 2024], foretages følgende ændring:

1. I § 855, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »færdselsloven«: », dyrevelfærdsloven«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Skærpelse af straffniveauet (frihedsstraf) i visse dyrevelfærdssager
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
 - 2.1.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.1.4. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Mulighed for bødestraf i sager om mishandling
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
 - 2.2.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.2.4. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Niveauet for bødestrafte for overtrædelser af dyrevelfærdsloven
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
 - 2.3.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.3.4. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Forhøjelse af strafferammen for overtrædelser af dyrevelfærdsloven under særligt skærpende omstændigheder
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Udvidet mulighed for rettighedsfrakendelser
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
 - 2.5.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.5.4. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Rettighedsfrakendelser ved gentagne overtrædelser (klippekortsordning)
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
 - 2.7. Indførelse af bestemmelse om rettighedsfrakendelse for juridiske personer (i dyrevelfærdsloven)
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
 - 2.7.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser
 - 2.7.4. Den foreslåede ordning
 - 2.8. Mulighed for at afsige udeblivelsesdom i sager med påstand om rettighedsfrakendelse
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
 - 2.8.3. Justitsministeriets overvejelser

- 2.8.4. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at bidrage til at sikre dyrevelfærden ved at indføre strafskærper for grovere overtrædelser af dyrevelfærdsloven, herunder navnlig i gentagelsestilfælde og ved at udvide mulighederne for at frakende retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Baggrunden for forslaget er navnlig den politiske aftale om dyrevelfærd ("Sammen om dyrene") af 9. februar 2024, som er indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet (herefter benævnt dyrevelfærdsaftalen). Aftalen indeholder i alt 31 konkrete initiativer, der skal bidrage til at sikre bedre dyrevelfærd, herunder initiativ 7 om undersøgelse af strafskærper på dyrevelfærdsområdet.

I medfør af aftalens initiativ 7 blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe (fremover benævnt som "arbejdsgruppen"), der fik til opgave at gennemgå og belyse gældende ret og relevant retspraksis vedrørende straf og rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet og komme med konkrete anbefalinger til strafskærper og øget brug af rettighedsfrakendelse, der kan bidrage til at sikre dyrevelfærden.

Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevarestyrelsen, Justitsministeriet og Rigsadvokaten. Arbejdsgruppen blev ledet af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Arbejdsgruppen afgav i februar 2025 arbejdsgrupperapporten "Undersøgelse af mulige strafskærper m.v. på dyrevelfærdsområdet", der indeholder en række konkrete anbefalinger vedrørende strafskærper og rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet. Rapportens anbefalinger samt øvrige mulige tiltag til strafskærper mv. er efterfølgende blevet drøftet i aftalekredsen bag dyrevelfærdsaftalen.

Lovforslaget har således til formål at indføre strafskærper og en udvidet mulighed for rettighedsfrakendelser m.v. på dyrevelfærdsområdet, herunder på baggrund af rapportens anbefalinger og de efterfølgende politiske drøftelser.

Det bemærkes, at de ændringer, som vedrører skærpet bødestraf, ikke omfatter de bødeniveauer, der gælder for leverandør (landmand) og transportør (vognmand) i sager om erhvervsmæssig transport af dyr, hvor der findes særlige, vejledende bødeniveauer, som adskiller sig fra de øvrige. De gældende vejledende bødestørrelser på dyretransportområdet, som fremgår af forarbejderne til den gældende dyrevelfærdslov, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, fastholdes og videreføres således.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Skærpelse af straffniveauet (frihedsstraf) i visse dyrevelfærdssager

2.1.1. Gældende ret

Dyrevelfærdslovens straffebestemmelser findes i lovens kapitel 20 om straf m.v.

Den generelle straffebestemmelse i dyrevelfærdsloven er § 58, som fastsætter strafferammerne for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, samt for overtrædelse af en række bestemmelser i dyrevelfærdsloven og administrative forskrifter udstedt i medfør af loven.

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, at den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Ifølge lovens § 58, stk. 2, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år, hvis det i stk. 1 nævnte forhold har haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr. Det følger endvidere af lovens § 58, stk. 3, at har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Strafbestemmelserne i dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1-3, forudsætter en vurdering af, om en overtrædelse må anses for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

I straffesager kan parterne forelægge konkrete veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd til udtalelse efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd. Det Veterinære Sundhedsråd vurderer et forhold ud fra dyrets lidelsesgrad, varigheden af behandlingen, dyret er blevet udsat for, og det enkelte dyrs konkrete skade.

Endvidere fremgår det af Rigsadvokatmeddelelsen, CIR1H nr. 9964 af 13. november 2024, afsnittet om Dyrevelfærd, punkt 3.1.1, at hvis der i en sag er tvivl om, hvorvidt et konkret forhold skal karakteriseres som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr, skal anklagemyndigheden som udgangspunkt indhente en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd.

Det fremgår af dyrevelfærdsloven § 58, stk. 12, at det ved udmåling af straf efter loven eller efter regler fastsat i medfør af stk. 8 og 10 skal anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme.

I medfør af § 58, stk. 13, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af straffelovens § 81, nr. 1, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningspersonen er tidligere straffet af betydning for sagen. Samtidig følger det af straffelovens § 82, hvilke omstændigheder der ved straffens fastsættelse i almindelighed anses for formildende.

Arbejdsgruppen om mulige strafskærpelser mv. på dyrevelfærdsområdet har i sin rapport foretaget en undersøgelse af relevant retspraksis fra perioden 2017-2024, dvs. domme der udelukkende eller hovedsageligt vedrører en eller flere overtrædelser af dyrevelfærdslovens § 2 (tidl. dyreværnslovens § 1), og som udgør uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Undersøgelsen baserer sig dog ikke på en udtømmende samling af domme, jf. rapportens afsnit 1.3.

Det fremgår bl.a. af arbejdsgrupperapportens afsnit 5.1., at retspraksis i vidt omfang afspejler lovgivers intentioner med den seneste lovændring om strafskærpelser i 2016, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 137 som fremsat, og de angivne strafpositioner i forarbejderne til dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat. Det er dog generelt vanskeligt at udlede et meget nøjagtigt strafniveau på dyrevelfærdsområdet, da der er en stor variation i sagerne f.eks. i forhold til overtrædelsens type eller karakter, antallet af dyr m.v.

I dyreværnssager/dyrevelfærdsager er der ofte tale om sager, der vedrører en overtrædelse af både bestemmelser i dyrevelfærdsloven, f.eks. §§ 2-3, og regler fastsat i medfør af loven, herunder bestemmelser i de dyreartsspecifikke bekendtgørelser, eller regler i andre retsforskrifter, f.eks. regler på dyresundhedsområdet om mærkning og registrering af dyr eller regler om opbevaring og bortskaffelse af døde dyr eller bestemmelser i straffeloven, færdselsloven, mark- og vejfredsloven m.fl. Den typiske sag vedrører således sjældent udelukkende overtrædelser af dyrevelfærdsloven. Der kan i disse tilfælde straffes for overtrædelse af flere straffebestemmelser (straf i sammenstød), hvor der som udgangspunkt udmåles en samlet straf (inden for den strengeste af de mulige strafferammer, jf. straffelovens § 88), og sanktionen for den enkelte lovovertrædelse fremgår ikke altid af den konkrete dom.

Ved udmåling af straf efter dyrevelfærdslovens § 58 skal der bl.a. foretages en vurdering af, om forholdet udgør uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Er et forhold så groft, at det har karakter af mishandling af dyret, skal der som udgangspunkt idømmes fængselsstraf.

Det fremgår endvidere af § 58, stk. 12, at der ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 8 og 10 anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme.

I praksis vil en påstand om frihedsstraf – hvis tiltalte ikke tidligere er straffet for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen – primært være relevant i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, og typisk, hvor der er tale om adskillige dyr, flere overtrædelser eller hvor overtrædelsen har medført omfattende skader på dyret eller dyrene. Er et forhold så groft, at det har karakter af mishandling af dyret, skal der som udgangspunkt idømmes fængselsstraf, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3.

Af de specielle bemærkninger til § 58 i dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 80, som fremsat, side 144, fremgår, at dyreværnsloven (nu dyrevelfærdsloven) ikke skelner mellem dyrearter. Det forudsættes derfor, at der ved strafudmålingen ikke bliver lagt afgørende vægt på, hvilken dyreart sagen vedrører. Strafudmålingen skal foretages ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Det fremgår endvidere af de ovenfor nævnte bemærkninger, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

2.1.1.1. Retspraksis vedrørende frihedsstraf

Strafniveauet ligger i retspraksis som udgangspunkt på mellem 20 og 40 dages fængsel i sager om uforsvarlig behandling af dyr (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed), og i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr ses strafniveauet som udgangspunkt at ligge på mellem 30 og 60 dages fængsel (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed).

Som eksempler fra retspraksis, hvor der er idømt en frihedsstraf for overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1 eller 2, jf. § 2, om uforsvarlig behandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan der henvises til nedenstående domme.

Højesterets dom af 3. september 2024 (U 2024.4864), hvor tiltalte blev idømt 50 (40) dages ubetinget fængsel for to forhold af uforsvarlig behandling af 87 kreaturer samt fem heste. Det bemærkes, at der i straffen på 50 dages ubetinget fængsel var inkluderet en tillægs- og fællesstraf, der omfattede en tidligere idømt betinget fængselsstraf på 10 dages fængsel og en bøde i en sag om overtrædelse af straffeloven.

Retten i Hillerøds dom af 14. november 2022, hvor tiltalte blev idømt 20 dages betinget fængsel for fire forhold af uforsvarlig behandling af en hobbykvægbesætning (mellem 22-27 dyr pr. forhold) begået over en periode på 2 år samt overtrædelse af regler om mærkning og registrering af dyr og regler om bortskaffelse af døde dyr.

I en dom om tredje gangstilfælde vedrørende forhold om væsentlig ulempe og uforsvarlig behandling af flere dyr afsagt af Vestre Landsret den 3. februar 2022 blev tiltalte, der var helt eller delvist ansvarlig for driften og pasning af besætningen, idømt 40 dages betinget fængsel samt en bøde på 150.000 kr. bl.a. for uforsvarlig behandling af fem dyr, samt at have udsat flere får, 22 heste og 12 kvier for væsentlig ulempe.

Retten i Holbæks dom af 16. december 2019, hvor I en anden dom om førstegangstilfælde af grovere uforsvarlig behandling af flere dyr afsagt af Retten i Holbæk den 16. december 2019 blev tiltalte idømt 60 dages betinget fængsel for flere forhold af grovere uforsvarlig behandling af ca. 26 hunde, herunder 11 hvalpe. Tiltalte havde desuden overtrådt hundeloven ved ikke at have sørget for mærkning og registrering af 11 hvalpe.

Retten i Nykøbing Falsters dom af 9. oktober 2020, hvor tiltalte blev idømt 60 dages betinget fængsel for flere forhold af uforsvarlig og grovere uforsvarlig behandling af flere dyr, herunder grov uforsvarlig behandling af et større antal kreaturer. Endvidere var der tale om grov uforsvarlig behandling af ca. 50-60 får, samt uforsvarlig behandling af to hunde.

Arbejdsgruppens undersøgelse af retspraksis viser, at straffniveauet i retspraksis i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, herunder sager om førstegangstilfælde af mishandling af ét eller enkelte dyr, synes at ligge omkring 60 dages fængsel (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed). I sager om gentagelsestilfælde og mishandlingsager, der involverer flere dyr, der oftere er sager inden for erhverv, synes straffniveauet som udgangspunkt at ligge mellem/omkring 60 dage og 3 måneders fængsel (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed). Det bemærkes, at arbejdsgruppens undersøgelse ikke baserer sig på udtømmende samling domme, jf. arbejdsgrupperapportens afsnit 1.3.

I praksis foreligger sager om forhold med karakter af mishandling blandt andet i situationer, hvor landmænd gennem længere tid ikke har draget omsorg for en besætning af produktionsdyr blandt andet med den følge, at et eller flere dyr er syge eller tilskadekomne, stærkt afmagrede eller døde. Privatpersoners manglende omsorg for dyr kan dog også udgøre mishandling. Domspraksis for forhold, der bedømmes at have karakter af mishandling uden for erhverv, ses primært at omhandle forsætlig skadeforvoldelse eller skadegørende handlinger mod dyr.

Som eksempler fra retspraksis på sager, hvor der er straffet for overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, jf. § 2, om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, kan der henvises til nedenstående domme.

Retten i Københavns dom af 6. september 2024, hvor den tiltalte blev idømt 60 dages betinget fængsel for mishandling af en hund.

Retten i Viborgs dom af 11. januar 2023, hvor tiltalte blev idømt 60 dages ubetinget fængsel for mishandling af en hest og uforsvarlig behandling af en hest og fem katte.

Retten i Sønderborgs dom af 13. juli 2022, hvor tiltalte besætningsejer blev idømt 60 dages betinget fængsel for mishandling af to grise samt grovere uforsvarlig behandling af fire grise.

Retten i Horsens' dom af 25. februar 2020, hvor tiltalte besætningsejer idømt 3 måneders delvist betinget fængsel (heraf 30 dage ubetinget) for mishandling af mindst 23 kreaturer. Endvidere blev tiltalte fundet skyldig i grov uforsvarlig behandling af otte kreaturer, samt overtrædelse af reglerne om registrering af kvæg.

Retten i Helsingørs dom af 13. august 2019, hvor tiltalte besætningsejer blev idømt 60 dages ubetinget fængsel for mishandling af en orne.

Retten i Hjørrings dom af 15. september 2020, hvor tiltalte besætningsejer blev idømt 3 måneders betinget fængsel for mishandling af to grise. Desuden lod tiltalte grisene transportere til slagteri, selvom de ikke var transportegnede.

2.1.2. Arbejdsgruppens anbefalinger

Det fremgår bl.a. af arbejdsgruppens rapport, afsnit 5.1, at det med udgangspunkt i arbejdsgruppens gennemgang af retspraksis samt politiske ønsker om strafskærpelser på dyrevelfærdsområdet er arbejdsgruppens vurdering, at der er grundlag for at skærpe straffen betydeligt i de særligt grove tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, herunder navnlig i sager, hvor der er tale om forsætlige handlinger med karakter af mishandling og i sager af særlig grov karakter samt ved gentagne og eventuelt systematiske overtrædelser af grovere uforsvarlig behandling af dyr. I sådanne tilfælde er det arbejdsgruppens anbefaling, at straffniveauet hæves – f.eks. til det dobbelte af den straf, der hidtil er udmålt.

Arbejdsgruppens undersøgelse af retspraksis viser, at strafferammen endnu ikke har været udnyttet til fulde. I den gennemgåede retspraksis er den længste idømte straf på 1 års fængsel, og langt størstedelen af fængselsstraffene i mishandlingssagerne er udmålt til omkring 60 dages fængsel. I grovere sager, der omhandler gentagelsestilfælde samt mishandling af flere dyr, ses straffen som udgangspunkt at være mellem 60 dage og 3 måneders fængsel. Efter arbejdsgruppens opfattelse er der således rum for at skærpe straffniveauet inden for den eksisterende strafferamme.

Da de anbefalede strafskærpelser kan rummes inden for de eksisterende strafferammer, finder arbejdsgruppen ikke, at der er grundlag for at hæve strafferammen.

2.1.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger, at der med henblik på at forebygge dyrevelfærdsovertrædelser og sikre bedre dyrevelfærd er grundlag for at skærpe straffen betydeligt i de alvorlige tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, herunder navnlig i sager, hvor der er tale om forsætlige handlinger med karakter af mishandling samt ved gentagne og/eller systematiske overtrædelser af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling af dyr og mishandling af dyr.

2.1.4. Den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås en ændring af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1-3, der indebærer en skærpelse af straffniveauet i de grovere tilfælde af overtrædelse af dyrevelfærdsloven, herunder i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling samt ved grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Med forslaget tilsigtes en skærpelse af både bødeniveauet og niveauet for frihedsstraf, såvel inden for erhverv som uden for erhverv.

For så vidt angår straffniveauet i sager, hvor der er grundlag for idømmelse af frihedsstraf, foreslås det – i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger – at skærpe straffniveauet til det dobbelte af den straf, der udmåles i dag. Dette gælder både overtrædelser begået i og uden for erhverv.

Med lovforslaget foreslås det at skærpe straffniveauet for forhold om grovere uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling og i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, både hvad angår overtrædelser i og uden for erhverv, hvor det forudsættes, at de fængselsstraffe, der idømmes, fremover bliver det dobbelte i forhold til det nuværende straffniveau.

Med forslaget tilsigtes der imidlertid ikke en skærpelse af straffniveauet for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr.

Strafudmålingen skal som hidtil foretages ud fra en konkret vurdering, og det forudsættes som hidtil, at der ikke lægges afgørende vægt på hvilken eller hvilke dyrearter, sagen vedrører. I vurderingen vil der bl.a. skulle lægges vægt på overtrædelsens alvor, overtrædelsens omfang, overtrædelsens art, om overtrædelsen er sket med forsæt eller har systematisk karakter og eventuelle andre omstændigheder.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det bemærkes, at de foreslåede straffniveauer også skal gælde overtrædelser, der straffes efter den foreslåede § 196 b i straffeloven. Der henvises herom til pkt. 2.4.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1.

2.2. Mulighed for bødestraf i sager om mishandling

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, at hvis forholdet efter stk. 2., jf. stk. 1, har haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Der er således alene mulighed for at fastsætte frihedsstraffe i sager, der afgøres efter § 58, stk. 3.

For en nærmere gennemgang af gældende ret efter dyrevelfærdsloven henvises til afsnit 2.1.1.

2.2.1.1. Retspraksis vedrørende bødestraf for juridiske personer i sager om mishandling af dyr

Efter dyrevelfærdslovens § 58, stk. 13, kan selskaber m.v. (juridiske personer) straffes med bøde, jf. straffelovens 5. kapitel.

Arbejdsgruppen har foretaget en undersøgelse af relevant retspraksis. Der er få domme i den gennemgaaede retspraksis, der vedrører mishandling af dyr, hvor tiltalte er en juridisk person (selskaber m.v.). Som eksempler fra retspraksis på sager, hvor juridiske personer er straffet for overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, jf. § 2, om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, kan der henvises til nedenstående domme.

Vestre Landsrets dom af 23. juni 2022 (K02-8313/2022), hvor tiltalte besætningsejer (enkeltmandsvirksomhed) blev idømt en bøde på 30.000 kr. for mishandling af en gris. Tiltalte virksomhed var tidligere straffet for lignende overtrædelse.

Retten i Sønderborgs dom af 29. marts 2023, hvor tiltalte slagteri A/S blev idømt en bøde på 100.000 kr. for mishandling af et større antal grise.

Retten i Randers' dom af 21. januar 2020, hvor tre driftsansvarlige blev idømt 30 dages betinget fængsel for flere forhold af uforsvarlig behandling af ca. 65 kreaturer samt henholdsvis grovere uforsvarlig behandling og mishandling af to kalve. Virksomheden (et I/S), der var ejer af kvægbesætningen, og som blev drevet i fællesskab af de tre driftsansvarlige, blev idømt en bøde på 50.000 kr.

2.2.2. Arbejdsgruppens anbefalinger

Det fremgår af arbejdsgruppens rapport afsnit 5.1., at det er arbejdsgruppens anbefaling, at der i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, hvor dyrets eller dyrenes lidelse skyldes menneskelige fejl, helt undtagelsesvist skal kunne idømmes en bødestraf som alternativ til en fængselsstraf. I sager, hvor den veterinærfaglige vurdering af dyrenes lidelse kategoriseres som grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling og ikke blot grovere uforsvarlig behandling af dyr, er der således i dag som udgangspunkt alene mulighed for at idømme en fængselsstraf.

2.2.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at mishandling af dyr er den groveste form for overlast, som dyr kan udsættes for, og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling straffes i dag med fængsel i indtil 2 år, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3. Bestemmelsen rummer således i dag alene mulighed for at pålægge fysiske personer frihedsstraf, uanset de nærmere omstændigheder i den konkrete sag. Efter dyrevelfærdslovens § 58, stk. 13, kan selskaber m.v. (juridiske personer) straffes med bøde, jf. straffelovens 5. kapitel.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at der kan være sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, hvor omstændigheder i den konkrete sag taler for, at der helt undtagelsesvis skal kunne idømmes en bødestraf som alternativ til frihedsstraf, herunder tilfælde, hvor der alene er handlet simpelt uagtsomt.

2.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en mulighed for undtagelsesvist at anvende bødestraf i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

På den baggrund foreslås § 58, stk. 3, ændret således, at straffen i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr, hvor forholdet har haft karakter af mishandling, er bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det forudsættes, at udgangspunktet for mishandlingssager fortsat vil være frihedsstraf, men med den foreslåede bestemmelse vil der undtagelsesvist være mulighed for at fravige udgangspunktet om frihedsstraf, således at bødestraf i visse sager kan anvendes i stedet.

Bødestraf vil eksempelvis kunne finde anvendelse i sager om mishandling af dyr, hvor dyrets eller dyrenes lidelse skyldes menneskelige fejl, og hvor der ikke foreligger forsæt eller grov uagtsomhed, eller hvor der i den konkrete sag foreligger særlige formildende omstændigheder, som knytter sig til tiltaltes personlige forhold, og som i betydelig grad taler for, at sagen efter en samlet vurdering ikke bør afgøres med frihedsstraf.

Som eksempel på formildende omstændigheder, der kan begrunde, at straffen undtagelsesvis kan være bøde i stedet for fængsel, kan nævnes tilfælde, hvor overtrædelsen skyldes belastende personlige forhold, såsom alvorlig sygdom, svær psykisk belastning, høj alder, eller pludselige

livsomstændigheder, der har påvirket tiltaltes handleevne og dømmekraft. Det kan også være tilfælde, hvor tiltalte f.eks. straks har rettet op på forholdene og i øvrigt ikke har nogen forudgående historik for overtrædelser af dyrevelfærdsreglerne.

I forbindelse med, at det foreslås, at mishandling undtagelsesvist vil kunne straffes med bøde, foreslås der tillige fastsat bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) i sager om mishandling af dyr. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.3.4.

2.3. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelser af dyrevelfærdsloven

2.3.1. Gældende ret

De gældende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) for overtrædelser af dyrevelfærdsloven fremgår af de specielle bemærkninger til § 58 i dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80, som fremsat, side 143.

Dyrevelfærdsloven erstattede den hidtidige dyreværnslov (jf. lovbekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018), og de gældende bødeniveauer er en uændret videreførelse af bødeniveauet i den tidligere dyreværnslov, herunder strafskærpelser som indført med lov nr. 645 af 8. juni 2016.

For så vidt der ikke er grundlag for frihedsstraf, gælder nedenstående bødeniveauer (strafpositioner) som udgangspunkt for strafudmålingen.

Udgangsstrafpositioner ved overtrædelser uden for erhvervsforhold (privates hold af dyr):

Overtrædelse	1. gang	2. gang
Uforsvarlig behandling af dyr	2.000 kr.	6.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	10.000 kr.	15.000 kr.

Udgangsstrafpositioner ved overtrædelser i erhvervsforhold:

Overtrædelse	1. gang	2. gang
Ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe)	3.000 kr.	4.500 kr.
Uforsvarlig behandling af dyr	5.000 kr.	15.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	20.000 kr.	30.000 kr.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 58 i dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, side 143-144, at spørgsmålet om, hvilken bøde der skal udmåles i den enkelte konkrete sag, beror på domstolenes samlede vurdering af sagens foreliggende omstændigheder. Det betyder, at der kan være grundlag for at udmåle bøder, der er højere og efter omstændighederne væsentligt højere end dem, der følger af de nævnte udgangspunkter. Det kan for eksempel være i sager, hvor det konkret kan lægges til grund, at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk vinding. Omvendt kan der også konkret være grundlag for at udmåle lavere bøder end de anførte, for eksempel hvis forholdet i den konkrete sag har mindre strafværdighed eller den pågældendes personlige forhold taler for det.

Det fremgår endvidere, at i sager, hvor der alene er tale om brud på helt formelle regler, og hvor dyr ikke konkret har været udsat for væsentlig ulempe m.v., gælder de anførte bødeniveauer ikke. I disse tilfælde kan også mindre bøder således efter omstændighederne anses for passende.

Når der er tale om andengangstilfælde, er de angivne bødeniveauer betydeligt højere (for så vidt, der ikke findes grundlag for frihedsstraf).

Med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven blev bødestraffene skærpet for så vidt angår visse sager om transport af dyr (overtrædelser begået af landmænd og transportører). Under lovforslagets behandling i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri indstillede et flertal af udvalget lovforslaget til vedtagelse med ændringsforslag om blandt andet bødestraffene (jf. betænkningen til denne lov, Folketingstidende 2006-07, tillæg B, side 1441). Flertallets ændringsforslag havde til formål at skærpe straffniveauet i visse sager om transport af dyr i forhold til det straffniveau, der fremgår af Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 7754. Ændringsforslaget blev vedtaget og indebærer, at straffene herefter som minimum bør være følgende:

Overtrædelse	1. gang	2. gang
Ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe)	7.000 kr.	12.000 kr.
Uforsvarlig behandling af dyr	13.000 kr.	18.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	25.000 kr.	40.000 kr.

Generelt gælder det, at når en overtrædelse er begået som led i erhverv, betragtes det som en skærpende omstændighed, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 12. Det fremgår desuden af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af dyreværnsloven, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 137 som fremsat, s. 8, at det skal anses som en skærpende omstændighed, hvis der i sager inden for erhverv foreligger gentagne og eventuelt systematiske overtrædelser, hvilket bør føre til en væsentlig højere bøde end det ovenfor anførte i andengangstilfælde inden for erhverv. Det

fremgår videre af pågældende bemærkninger, at for at modvirke, at personer som led i deres erhverv konsekvent overtræder dyrevelfærdslovgivningen vil der i sager, hvor der er tale om erhvervsforhold, kunne være grundlag for absolut kumulation, dvs. sammenlægning af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde. Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om der er grundlag for absolut kumulation.

2.3.2. Arbejdsgruppens anbefalinger

Det fremgår af arbejdsgruppens rapport, punkt 5.1., at arbejdsgruppen anbefaler at skærpe bødestraffene i sager om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr, navnlig i sager om tredje- og flergangstilfælde m.v., og hvor der er tale om uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling af mange dyr og/eller flere forhold om uforsvarlig og/eller grovere uforsvarlig behandling af dyr til samtidig pådømmelse. De fastsatte bødeniveauer skal have en tilstrækkelig afskrækkende effekt, så gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr i videre omfang undgås.

Arbejdsgruppen finder yderligere, at der med fordel kan angives bødeniveauer evt. i skemaform, som i højere grad tager højde for antallet af dyr (f.eks. inddelt i intervallerne 2-10 dyr, 11-50 dyr, 50-100 dyr, over 100 dyr), gentagelsestilfælde, og om der er tale om flere forhold til samtidig pådømmelse. Det kan f.eks. være typer af sager, hvor der er tale om flere forhold om uforsvarlig behandling og/eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, som f.eks. er begået over en længere periode med mellemliggende kontrolbesøg og påbud eller lignende, der ikke er blevet efterkommet.

Derudover finder arbejdsgruppen, at en mere udførlig bødemodel vil være en hensigtsmæssig måde at tilkendegive, hvad strafniveauet skal være i forskellige typetilfælde og samtidig hæve strafpositionerne for visse typetilfælde. Videre fremgår det af arbejdsgrupperapporten, at der ligeledes med fordel kan angives bødeniveauer i sager om mishandling af dyr, hvor tiltalte er en juridisk person samt i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, hvor dyrets eller dyrenes lidelse skyldes menneskelige fejl, og hvor der helt undtagelsesvis skal kunne idømmes en bødestraf som alternativ til en fængselsstraf.

Arbejdsgruppen finder, at en tilsvarende bødemodel kan angives for sager på dyretransportområdet. Det bør i den forbindelse overvejes, om de skærpede bødeniveauer på dyretransportområdet skal opretholdes, eller om disse i højere grad skal følge bødeniveauerne for lignende typer af overtrædelser inden for erhverv.

2.3.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger, at bødestraffene for overtrædelser af dyrevelfærdsloven bør skærpes med henblik på, at

bødeniveauerne har en afskrækkende effekt. Det er ligeledes ministeriets vurdering, at bødeniveauerne bør angives i skemaform med henblik på at fastsætte bødeniveauer, som danner udgangspunktet for bestemte overtrædelser, samt at de vejledende bødeniveauer bør tage højde for gentagelsestilfælde og antal dyr, der er genstand for overtrædelser.

Ministeriet bemærker i den forbindelse, at det er en forudsætning, at domstolene ikke afskæres fra i konkrete sager at udmåle en højere eller lavere straf end de angivne udgangspunkter, herunder afhængig af forholdets manglende typicitet eller eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder i den enkelte sag.

Ministeriet vurderer, at det nuværende skærpede strafniveau på dyretransportområdet for transportør (vognmand) og leverandør (landmand) bør opretholdes.

2.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at forhøje de fastsatte bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) ved uforsvarlig behandling af dyr.

Det foreslås nærmere bestemt, at bødeniveauerne ved gentagelsestilfælde forhøjes i forhold til de gældende niveauer. Det foreslås, at bødeniveauerne for førstegangstilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr forhøjes.

Det foreslås endvidere, at der fastsættes bødeniveauer (strafudgangspositioner) for overtrædelser om grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr i de tilfælde, hvor der undtagelsesvist anvendes bødestraf efter den foreslåede § 58, stk. 3, ligesom de foreslåede bødeniveauer kan anvendes som udgangspunkt for strafudmålingen i sager, hvor selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, herunder straffes med bøde, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 13. Da der er tale om en høj grad af smerte og lidelse for dyr, der har været udsat for mishandling, bør bødeniveauerne i mishandlingssager fastsættes højere end i sager, der omfatter grovere uforsvarlig behandling af dyr.

For så vidt der ikke er grundlag for frihedsstraf foreslås følgende bødeniveauer (strafpositioner) som udgangspunkt for strafudmålingen ved overtrædelser henholdsvis uden for erhvervsforhold, herunder privatpersoners hold af dyr og hobbyhold, der ikke anses som erhvervsmæssige, og i erhvervsforhold.

Bødeniveauer ved overtrædelser uden for erhvervsforhold (privates hold af dyr m.v.):

Overtrædelse	Bødeniveau(er)		
	1. gang	2. gang	3. gang

UDKAST

Uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1			
1-2 dyr	2.000 kr.	8.000 kr.	15.000 kr.
3-10 dyr	2.500 kr.	9.000 kr.	16.000 kr.
11-25 dyr	5.000 kr.	12.000 kr.	18.000 kr.
Over 25 dyr	17.000 kr.	20.000 kr.	25.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2			
1-2 dyr	12.000 kr.	18.000 kr.	25.000 kr.
3-10 dyr	13.000 kr.	16.000 kr.	20.000 kr.
11-25 dyr	15.000 kr.	20.000 kr.	28.000 kr.
Over 25 dyr	28.000 kr.	38.000 kr.	45.000 kr.
Mishandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3			
1-2 dyr	20.000 kr.	25.000 kr.	30.000 kr.
3-10 dyr	21.000 kr.	28.000 kr.	32.000 kr.
11-25 dyr	26.000 kr.	30.000 kr.	34.000 kr.
Over 25 dyr	32.000 kr.	45.000 kr.	60.000 kr.
De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner). Udgangspunktet for fastsættelse af bødestørrelser vil være modereret kumulation i tilfælde, hvor der er flere forhold til bedømmelse samtidig. Princippet om absolut kumulation kan dog anvendes, hvis overtrædelsernes varighed taler for det, eller hvis der er flere forhold til bedømmelse samtidig, og der i den mellemliggende periode har været gentagne påbud/pålæg, der ikke er efterkommet. Det vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, i hvilket omfang absolut kumulation kan anvendes. Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3 af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af § 58, stk. 2, vil have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse. Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse. I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, bør det angivne bødeniveau som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct.			

Eksempel 1: En person findes skyldig i uforsvarlig behandling af tre katte. Den pågældende person er tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr (andengangstilfælde). Bøden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 9.000 kr.

Eksempel 2: En person findes skyldig i to forhold af henholdsvis uforsvarlig behandling af 4 dyr (3 katte og 1 hund), jf. § 58, stk. 1, og grovere uforsvarlig behandling af yderligere en hund, jf. § 58, stk. 2. Den pågældende person er ikke tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr. Bøden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 14.500 kr. (2.500 kr. for uforsvarlig behandling af 4 dyr og 12.000 for grovere uforsvarlig behandling af en hund).

Eksempel 3: En person findes skyldig i grovere uforsvarlig behandling af en kvægbesætning på 20 kreaturer, jf. § 58, stk. 2. Den pågældende person er en gang tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 1. Bøden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være mellem 15.000 og 20.000 kr.

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 12, at hvis overtrædelsen er begået som led i erhverv, betragtes det som en skærpende omstændighed.

Der foreslås således følgende bødeniveauer ved overtrædelser i erhvervsforhold:

Overtrædelse	Bødeniveau(er)		
	1. gang	2. gang	3. gang
Uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 1			
1-2 dyr	5.000 kr.	13.000 kr.	20.000 kr.
3-10 dyr	5.500 kr.	15.000 kr.	22.000 kr.
11-25 dyr	8.000 kr.	18.000 kr.	25.000 kr.
Over 25 dyr	15.000 kr.	20.000 kr.	30.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 2			
1-2 dyr	20.000 kr.	30.000 kr.	40.000 kr.
3-10 dyr	22.000 kr.	32.000 kr.	2.000 kr.
11-25 dyr	25.000 kr.	35.000 kr.	45.000 kr.
Over 25 dyr	35.000 kr.	45.000 kr.	55.000 kr.

Mishandling af dyr, jf. § 58, stk. 3			
1-2 dyr	30.000 kr.	45.000 kr.	60.000 kr.
3-10 dyr	35.000 kr.	50.000 kr.	65.000 kr.
11-25 dyr	40.000 kr.	55.000 kr.	70.000 kr.
Over 25 dyr	50.000 kr.	65.000 kr.	100.000 kr.

De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner). Udgangspunktet for fastsættelse af bødestørrelser vil være modereret kumulation i tilfælde, hvor der er flere forhold til bedømmelse samtidig. Princippet om absolut kumulation kan dog anvendes, hvis overtrædelsernes varighed taler for det, eller hvis der er flere forhold til bedømmelse samtidig, og der i den mellemliggende periode har været gentagne påbud/pålæg, der ikke er efterkommet. Det vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, i hvilket omfang absolut kumulation kan anvendes.

Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3 af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af § 58, stk. 2, vil have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse.

Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse.

I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, bør det angivne bødeniveau som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct.

Eksempel 1: En besætningsejer findes skyldig i uforsvarlig behandling af en kvægbesætning på 50 dyr, jf. § 58, stk. 1. Den pågældende besætningsejer er ikke tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr. Bøden til besætningsejeren vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 15.000 kr.

Eksempel 2: En landmand findes skyldig i grovere uforsvarlig behandling af 30 kreaturer, jf. § 58, stk. 2. Den pågældende landmand har en tidligere dom for grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 2, og der er således tale om andengangstilfælde. Bøden til landmanden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 45.000 kr.

Eksempel 3: En landbrugsvirksomhed I/S findes skyldig i tre forhold af henholdsvis uforsvarlig behandling af 150 dyr, grovere uforsvarlig behandling af 60 dyr og mishandling af 5 dyr. Virksomheden er ikke tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr. Bøden til virksomheden vil efter bødemodellen kunne fastsættes til 85.000 kr. (15.000 kr. for de 150 dyr, 35.000 kr. for de 60 dyr og 35.000 kr. for de 5 dyr). Hvis der i samme eksempel er tale om et 2. gangstilfælde vil bøden til virksomheden kunne fastsættes til 115.000 kr. (20.000 kr. + 45.000 kr. + 50.000 kr.).

Det bemærkes, at i forhold til sager om mishandling, navnlig i gentagelsestilfælde, bør bødestraf kun fastsættes undtagelsesvist som alternativ til frihedsstraf. De ovennævnte bødeniveauer for så vidt angår mishandling af dyr bør således kun finde anvendelse i de undtagelsesvise tilfælde, hvor bødestraf vurderes at være en passende sanktion. Ligeledes tjener de angivne bødeniveauer i erhvervsforhold som udgangspunkt for strafudmålingen i sager om mishandling af dyr, hvor vedkommende er en juridisk person.

Det bemærkes, at de ovenfor angivne bødeniveauer ikke omfatter de bødeniveauer, der gælder for leverandør (landmand) og transportør (vognmand) i sager om erhvervsmæssig transport af dyr. De gældende bødeniveauer for overtrædelser inden for transport, som fremgår af forarbejderne til den gældende dyrevelfærdslov, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, videreføres.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det bemærkes, at de foreslåede bødeniveauer også skal gælde overtrædelser, der straffes efter den foreslåede § 196 b i straffeloven. Der henvises herom til pkt. 2.4.

2.4. Forhøjelse af strafferammen for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder

2.4.1. Gældende ret

Dyrevelfærdslovgivningen indeholder en række straffebestemmelser, som afhængigt af den nærmere type af overtrædelse har forskellige strafferammer. Efter de højeste strafferammer i dyrevelfærdslovgivningen kan idømmes indtil 2 års fængsel.

Straffeloven indeholder ikke en bestemmelse om en forhøjet strafferamme for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i straffeloven findes regler om forhøjede strafferammer for grove overtrædelser af andre dele af særlovgivningen, herunder lovgivningen om euforiserende stoffer, miljølovgivningen og lovgivningen om handel med vilde dyr og planter.

Det følger desuden af straffelovens § 190, at den, som under tilsvarende betingelser som i §§ 186-189 udsætter husdyrs liv eller sundhed for fare, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år. §§ 186-

189 omhandler bl.a. forvoldelse af fare ved at fremkalde almindelig mangel på drikkevand eller ved at tilsætte vandbeholdninger, vandledninger eller vandløb sundhedsfarlige stoffer.

2.4.2 Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af pkt. 2.1.4 og 2.3.4, foreslås det i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger at hæve strafniveauet til det dobbelte af den straf, der efter dyrevelfærdsloven hidtil har været udmålt, for uforsvarlig behandling af dyr i gentagelsestilfælde, grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Det fremgår i denne sammenhæng af arbejdsgruppens rapport, at de anbefalede strafskærpelser kan rummes inden for de eksisterende strafferammer i dyrevelfærdsloven. Arbejdsgruppen finder derfor ikke, at der er grundlag for at hæve strafferammerne.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at visse forbrydelser er så alvorlige, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for særlovgivningen. Herved sendes der et kraftigt signal om, at der er tale om alvorlige forbrydelser.

Justitsministeriet finder endvidere, at det ikke kan udelukkes, at der kan komme sager, der er så grove, at de strafskærpelser, som arbejdsgruppen har anbefalet, ikke kan rummes inden for de eksisterende strafferammer.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i straffeloven, hvorefter overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen vil omfatte overtrædelser af dyrevelfærdsloven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Der forudsættes som udgangspunkt ikke yderligere strafskærpelser end dem, der er nævnt under pkt. 2.1.4 og 2.3.4, det vil sige en fordobling af den straf, der hidtil har været udmålt, for uforsvarlig behandling af dyr i gentagelsestilfælde, grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

Den foreslåede bestemmelse er tiltænkt anvendt i tilfælde, hvor forholdet samlet set skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for dyrevelfærdslovgivningen. Som en almindelig rettesnor bør bestemmelsen anvendes, hvis der bliver tale om en straf på omkring 6 måneders fængsel eller derover.

Det bemærkes, at en strafferamme på op til 6 års fængsel vil medføre, at politiet vil få mulighed for at anvende en række efterforskningsmidler, som f.eks. indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvis retsplejelovens øvrige betingelser for anvendelse af det enkelte efterforskningsmiddel er opfyldt.

2.5. Udvidet mulighed for rettighedsfrakendelser

2.5.1. Gældende ret

Det er i medfør af dyrevelfærdsloven muligt ved dom at frakende en fysisk person retten til at have med dyr at gøre, jf. dyrevelfærdslovens § 60.

Efter § 60, stk. 1, 1. pkt., kan den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Ifølge stk. 1, 2. pkt., gælder det samme den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til kun at angå bestemte arter af dyr, jf. stk. 1, 3. pkt.

Frakendelse kan således begrænses til kun at angå f.eks. produktionsdyr eller bestemte arter af dyr, herunder bestemte landbrugs-/produktionsdyr eller bestemte arter af kæle- og hobbydyr. I praksis fortolkes bestemmelsen således, at en frakendelse udover at kunne begrænses til at angå bestemte arter af dyr også kan begrænses således, at der kun må holdes et bestemt antal dyr.

Efter dyrevelfærdslovens § 60, stk. 2, kan frakendelsen ske betinget, hvis ubetinget rettighedsfrakendelse efter § 60, stk. 1, vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Det vil sige, såfremt der ikke findes fuldt tilstrækkeligt grundlag for en ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 1, kan frakendelsen i stedet ske betinget. Udgangspunktet er fortsat, at frakendelse i sager om mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr sker ubetinget, jf. § 60, stk. 1.

Det følger af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 3, at en betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyrevelfærdslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Det er således et vilkår for betinget frakendelse, at den pågældende i prøvetiden ikke overtræder dyreværnslovgivningen på en sådan måde, der vil kunne indebære en rettighedsfrakendelse efter § 60, stk. 1, eller en betinget frakendelse efter § 60, stk. 2. I givet fald er udgangspunktet automatisk rettighedsfrakendelse, jf. § 60, stk. 4.

Det fremgår af § 60, stk. 4, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, ubetinget skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere betinget er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig

personligt med dyr og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Det vil således som udgangspunkt skulle ske ubetinget frakendelse, såfremt vedkommende, der er idømt en betinget frakendelse, i løbet af en 3-årig prøvetid igen findes skyldig i enten mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, f.eks. grov vanrøgt, eller uforsvarlig behandling af dyr. Det betyder bl.a., at en person, der beskæftiger sig med dyr ved selvstændig virksomhed, og som på ny begår grovere uforsvarlig behandling af dyr i prøvetiden, vil stå til en automatisk frakendelse af retten og dermed mister muligheden for at drive sit erhverv.

Ligesom med frakendelser af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, jf. § 60, stk. 1, kan en ubetinget frakendelse efter det foreslåede stk. 4, 2. pkt., begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Forbuddet kan desuden begrænses til at angå antallet af dyr, jf. forarbejderne til lov nr. 645 af 8. juni 2016 (dyrevelfærdsloven), jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg B, ændringsforslag nr. 7 i betænkning over L 137.

Det følger af § 60, stk. 5, 1. pkt., at ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 4, sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Dette er tilsvarende en ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 1. Det følger endvidere af § 60, stk. 5, 2. pkt., at en overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

2.5.2. Arbejdsgruppens anbefalinger

Arbejdsgruppen anbefaler i arbejdsgrupperapportens afsnit 5.1, at det tydeliggøres, at betinget rettighedsfrakendelse som udgangspunkt kun skal anvendes undtagelsesvist. I den forbindelse bør der gives eksempler på situationer, hvor der som det klare udgangspunkt skal ske ubetinget rettighedsfrakendelse. Der kan samtidig gives konkrete eksempler på situationer, hvor der undtagelsesvist kan idømmes en betinget rettighedsfrakendelse.

Det fremgår endvidere af arbejdsgruppens rapport, at det kan overvejes at indføre en mulighed for betinget rettighedsfrakendelse i førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, der ikke er mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, f.eks. i situationer, hvor der er tale om flere forhold om uforsvarlig behandling af flere dyr over en længere periode og med evt. mellemliggende kontrolbesøg, hvor der er givet pålæg/påbud, som ikke er efterkommet.

Herudover anbefales det i rapporten at sænke niveauet for, i hvilke situationer der kan ske rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven. Det bør i den forbindelse beskrives nærmere, hvilke elementer der som udgangspunkt bør tillægges vægt i skærpende eller formildende retning, herunder evt. suppleret med eksempler fra (rets)praksis.

Det fremgår ydermere af arbejdsgruppens rapport, at det kan tydeliggøres, at en rettighedsfrakendelse ikke kun kan begrænses til at angå bestemte dyrearter, herunder produktionsdyr, men tillige et bestemt antal dyr, og at en begrænsning i antallet af dyr i højere grad kan indgå i vurderingen af, om der skal ske betinget eller ubetinget frakendelse.

2.5.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger, at der i højere grad skal anvendes rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet, herunder, at der skal være mulighed for betinget frakendelse i førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling, og at niveauet for i hvilke situationer, der kan ske rettighedsfrakendelse, sænkes. Herudover vurderer ministeriet, at betinget frakendelse kun bør anvendes undtagelsesvist, og at dette udtrykkeligt skal fremgå af loven. Yderligere bør det tydeliggøres, at en rettighedsfrakendelse kan begrænses til at angå antallet af dyr.

Ministeriet vurderer, at det bør tydeliggøres, at udgangspunktet er ubetinget rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, i de tilfælde hvor der er grundlag for at idømme en frakendelse af retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter dyrevelfærdsloven. Det foreslås derfor, i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at ændre dyrevelfærdslovens § 60, stk. 2, 1. pkt., så det fremgår af ordlyden, at frakendelse kun undtagelsesvist kan ske betinget.

Betinget frakendelse i sager om mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr vil som udgangspunkt kun kunne ske i tilfælde, hvor der foreligger særligt formildende omstændigheder eller lignende. Det kan f.eks. være, i situationer, hvor lidelsen hos dyret eller dyrene skyldes menneskelige fejl eller lignende uagtsomme overtrædelser, herunder i situationer, hvor tiltalte har rettet op på forholdene (udviser en vilje og evne til at kunne passe dyr forsvarligt fremover).

Efter dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1 og 2, kan såvel ubetinget og betinget frakendelse i dag ske i tilfælde af mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, samt i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, men ikke i tilfælde af uforsvarlig behandling, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, ændres således, at frakendelse også vil kunne ske i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr. Hensigten er, at en frakendelse i sådanne sager om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr som

udgangspunkt skal ske betinget, hvorfor der samtidig foreslås en ændring af § 60, stk. 2. Herved vil niveauet for, hvornår der vil kunne ske rettighedsfrakendelse, blive lavere end det er i dag.

Det foreslås således, at § 60, stk. 1, 1. pkt., ændres, så det fremgår, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Det foreslås endvidere, at § 60, stk. 2, ændres, således at der indsættes et nyt punktum efter 1. pkt., hvoraf fremgår, at frakendelse kan ske betinget i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr.

Oplistningen i § 60, stk. 1, foreslås herudover ændret til at følge systematikken i lovens § 58, stk. 1-3, så oplistningen af de tre grader af uforsvarlig behandling af dyr ændres til at være med stigende alvorlighed, således at uforsvarlig behandling, nævnes før grovere uforsvarlig behandling og til sidste nævnes mishandling af dyr. Denne ændring foretages alene af fremstillingsmæssige hensyn.

En betinget frakendelse af retten i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, kan eksempelvis være relevant i tilfælde, hvor den pågældende er tiltalt for flere forhold af uforsvarlig behandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig, og hvor disse forhold er begået ved to eller flere lejligheder, eventuelt med mellemliggende påbud eller lignende, der ikke er efterkommet.

Det beror på domstolenes vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, og i givet fald om dette undtagelsesvist kan ske betinget. I vurderingen af, om der er grundlag for en rettighedsfrakendelse, kan det indgå, om der i sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er tale om førstegangsovertrædelse. I gentagelsestilfælde, eller tilfælde, hvor der på mere systematisk vis eller i organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, forudsættes det, at der som altovervejende udgangspunkt sker ubetinget frakendelse. Foruden den tiltaltes personlige forstraffe kan der tages hensyn til, om den pågældende tidligere har haft en ledende rolle, herunder ansvaret for et dyrehold, i et selskab m.v. (juridisk person), som tidligere er straffet for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr.

Det kan tillægges vægt, om der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig. Det vil navnlig tale for en ubetinget frakendelse, såfremt der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling og/eller mishandling af dyr begået ved to eller flere lejligheder, hvor der i en mellemliggende periode er givet påbud/pålæg om at rette ind/rette op på forholdene, så dyrene behandles forsvarligt, og tiltalte ikke har efterkommet sådant påbud.

Ligeledes bør graden af tilregnelser og risikoen for gentagelse tillægges skærpende betydning. Der kan i den forbindelse også tages hensyn til, om der med overtrædelsen/overtrædelserne er opnået eller tilsigtet en økonomisk gevinst.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling foreslås det endvidere, at det præciseres, at en ubetinget rettighedsfrakendelse, udover at kunne begrænses til at vedrøre bestemte arter af dyr, også kan begrænses således, at der fremover kun må holdes et bestemt antal dyr.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens overvejelser, at der vil kunne være situationer, hvor en generel frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne, og hvor det vil være mere proportionalt at begrænse en frakendelse således, at der fremover kun må holdes et bestemt antal dyr. Det kunne for eksempel at være aktuelt i tilfælde, hvor overtrædelsen alene relaterer sig til en mindre del af dyreholdet, og i tilfælde, hvor en landmand f.eks. af økonomiske grunde har vist sig ude af stand til at passe en større besætning af dyr forsvarligt, men hvor forholdene i taler for, at den pågældende vil kunne holde en mindre besætning af dyr på forsvarlig vis. En frakendelse af retten til f.eks. at holde over et bestemt antal dyr, f.eks. et bestemt antal produktionsdyr, kan være relevant i såvel tilfælde, hvor der sker ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 1, og i tilfælde, hvor der sker ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 4, på baggrund af en overtrædelse begået i prøvetiden af en betinget frakendelse.

Det foreslås derfor, at dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1 og stk. 4, ændres, således, at det fremgår, at et forbud kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.

En ubetinget frakendelse efter såvel stk. 1 og 4 vil som hidtil kunne ske for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig, og en betinget frakendelse vil som hidtil have en prøvetid på 3 år. Der foreslås ingen ændringer af bestemmelserne om, at en overtrædelse af et forbud (rettighedsfrakendelse) kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Der kan endvidere henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 3-4 (§ 60, stk. 1-2 og 4).

2.6. Rettighedsfrakendelser ved gentagne overtrædelser (klippekortordning)

2.6.1. Gældende ret

Rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven reguleres i § 60. Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 2.5.1. for nærmere gennemgang af gældende ret.

Der er i dag ikke bestemmelser, som medfører, at der skal ske rettighedsfrakendelse ved flere gentagne overtrædelser af dyrevelfærdsloven (en såkaldt "klippekortordning").

2.6.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Ud over arbejdsgruppens anbefalinger om udvidet rettighedsfrakendelse, som beskrevet under lovforslagets pkt. 2.5.2, er det yderligere et politisk ønske, at der bør ske rettighedsfrakendelse ved tre gentagne, grove overtrædelser af dyrevelfærdsloven som led i ønsket om at udvide mulighederne for brug af rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder, i overensstemmelse med det politiske ønske om udvidet brug af rettighedsfrakendelser, at der er grundlag for at indføre en bestemmelse, som indebærer rettighedsfrakendelse, hvis man inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af grovere uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, og det eller de enkelte forhold ikke i sig medfører rettighedsfrakendelse.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at der i dyrevelfærdslovens § 60 indsættes et nyt stk. 5, hvorefter den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af grov uforsvarlig behandling af dyr eller grov uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Der lægges op til, at såvel endelige domme som endeligt vedtagne bødeforlæg medregnes i de pågældende forstraffe til vurdering af, om der skal afsiges dom om rettighedsfrakendelse efter bestemmelsen.

Hvis der er flere forhold til samtidig pådømmelse, vil hvert enkelt forhold tælle for sig. Både forhold begået inden for og uden for erhverv medregnes desuden. Det vil være en forudsætning, at der med rimelighed kan siges at være tale om flere forhold og ikke bare ét forhold. Om det er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering, hvor der bl.a. vil kunne lægges vægt på den tidsmæssig og geografisk sammenhæng mellem de pågældende handlinger eller undladelser.

Forslaget skal forstås som et supplement til de øvrige udvidelser om rettighedsfrakendelser, som arbejdsgruppen har anbefalet, og som foreslås indført, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Forslaget skal således ikke hindre, at der afsiges dom om rettighedsfrakendelse i førstegangs- eller andengangstilfælde, hvis betingelserne for rettighedsfrakendelse i øvrigt vurderes at være opfyldt.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.7. Indførelse af bestemmelse om rettighedsfrakendelse for juridiske personer (i dyrevelfærdsloven)

2.7.1. Gældende ret

Reglerne om rettighedsfrakendelse i dyrevelfærdslovens § 60 omfatter kun fysiske personer. Juridiske personer kan efter omstændighederne frakendes retten til at eje og holde dyr mv. efter straffelovens § 79.

I medfør af straffelovens § 79, stk. 1, kan den, som udøver virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. I medfør af § 79, stk. 2, 1. pkt., gælder det samme, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed.

2.7.2. Arbejdsgruppens anbefalinger

Det fremgår af arbejdsgruppens rapports afsnit 5.2, at det i forhold til juridiske personer ikke kan udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor det kan være relevant at kunne idømme en rettighedsfrakendelse, f.eks. hvor der tidligere er sket udskiftning af enkeltpersoner i ledelsen, som er frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, og hvor overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan. Juridiske personer kan efter omstændighederne frakendes retten til at eje og holde dyr efter straffelovens § 79. Arbejdsgruppen finder, at denne mulighed for rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer med fordel kan fremgå af dyrevelfærdsloven, så bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet er samlet i samme lov.

Det fremgår videre af arbejdsgrupperapportens afsnit 5.2, at en rettighedsfrakendelse som udgangspunkt fortsat bør være rettet mod den fysiske person, idet et selskab m.v. vil kunne omgå en frakendelse ved, at selskabet f.eks. ændrer sin organisering, således at ejere/medejere, der ikke personligt er frakendt retten til at holde dyr, kan fortsætte med at holde dyr, herunder erhvervsmæssigt og evt. i en ny selskabskonstruktion. En eventuel rettighedsfrakendelse i forhold til en juridisk person bør derfor være et supplement til rettighedsfrakendelse mod en fysisk person.

2.7.3. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at der bør indsættes en bestemmelse i dyrevelfærdsloven med mulighed for rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer, således at bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet er samlet i samme lov.

2.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at der etableres en hjemmel i dyrevelfærdsloven til, at der kan ske frakendelse over for juridiske personer af retten til at eje, bruge,

paske eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr. Herved vil bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet være samlet i dyrevelfærdsloven.

Det foreslås således, at reglerne om frakendelse i § 60 skal finde tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer). Det vil medføre, at juridiske personer vil kunne frakendes retten til at eje, bruge, paske eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr under samme omstændigheder, som fysiske personer kan det.

I sager, hvor en juridisk person er ansvarssubjekt, skal antallet straffe for overtrædelse af de relevante bestemmelser opgøres på CVR-nummerniveau.

2.8. Mulighed for at afsige udeblivelsesdom i sager, hvor der idømmes rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven

2.8.1. Gældende ret

Det følger af retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, at en hovedforhandling under visse omstændigheder kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, og retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig. Det gælder bl.a., når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 1 år eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter færdselsloven eller lov om sikkerhed til søs eller erstatning.

Der er ikke i dag hjemmel til at fremme en sag til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden har nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven.

2.8.2. Arbejdsgruppens anbefalinger

Det fremgår af arbejdsgruppen rapport afsnit 5.2., at der med henblik på at sikre en effektiv straffesagsbehandling kan overvejes at udvide hjemlen i retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, således at dyrevelfærdssager med påstand om rettighedsfrakendelse efter omstændigheder kan afgøres ved dom i tiltaltes fravær.

2.8.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at en udvidelse af § 855, stk. 3, nr. 3, vil kunne bidrage til effektiv straffesagsbehandling i sager, hvor der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven.

2.8.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at udvide retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, således at straffesager, hvor der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven, efter omstændighederne vil kunne fremmes til dom i tiltaltes fravær.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede udgifter for det offentlige. Den foreslåede fordobling af frihedsstraffen, herunder ubetingede og delvist betingede domme kan have konsekvenser for fængselskapaciteten, hvilket skal ses i lyset af det nuværende pres på kapaciteten i kriminalforsorgen. Det bemærkes i den forbindelse, at hovedparten af domme på dyrevelfærdsområdet med en idømt frihedsstraf er betingede domme, hvorfor de kapacitetsmæssige konsekvenser vurderes at være begrænsede.

Det vurderes, at en fordobling af straffene i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr samt grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling estimeres at medføre merudgifter for kriminalforsorgen på 1-3 mio. kr. årligt svarende til et kapacitetsbehov på ½-3 fængselsceller årligt. De pågældende merudgifter finansieres inden for eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes i øvrigt at medføre begrænsede udgifter for det offentlige, og eventuelle økonomiske konsekvenser vurderes at kunne afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne i den politiske aftale om digitaliseringsklar lovgivning i det omfang, at principperne er relevante. Lovforslaget har været forelagt Digitaliseringsstyrelsens område for digitaliseringsklar lovgivning, som ikke har haft bemærkninger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens område for bedre regulering (OBR). OBR har bemærket, at lovforslaget indeholder ændringer i forhold til straffebestemmelser. Da erhvervsøkonomiske konsekvenser kun opgøres for virksomheder, der efterlever reglerne, vurderer OBR, at disse dele ikke vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har perioden fra den 31. oktober 2025 til den 28. november 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

[Indsættelse af standardhøringsliste]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Elementerne i lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Nej X
---	-----------------------------

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1-3)

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, at den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Ifølge lovens § 58, stk. 2, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år, hvis det i stk. 1 nævnte forhold har haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr. Det følger endvidere af lovens § 58, stk. 3, at har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Det følger af det foreslåede § 58, stk. 1, at den, som ved overanstrengelse eller vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Der er alene tale om en sproglig ændring af stk. 1, om har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen.

Det følger endvidere af det foreslåede § 58, stk. 2, at har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år. Der er alene tale om en sproglig ændring af stk. 2, om har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen.

Med det foreslåede § 58, stk. 3, fastsættes, at har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.

Med lovforslaget foreslås en skærpelse af strafniveauet i tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling og om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr. Endvidere foreslås indført en mulighed for undtagelsesvist at anvende bødestraf i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

Med de foreslåede bestemmelser forudsættes en betydelig skærpelse af straffene i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling og om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr – såvel i og uden for erhvervsforhold – herunder både hvad angår udmåling af bødestraf og frihedsstraf. Det forudsættes endvidere, at antallet af forhold om uforsvarlig behandling af dyr og antallet af dyr, tillægges vægt ved udmåling af straffen i sager, hvor flere forhold er til bedømmelse samtidig.

I sager om uforsvarlig behandling af dyr omfattet af § 58, stk. 1, forudsættes straffen forhøjet i gentagelsestilfælde både i og uden for erhvervsforhold. Med forslaget tilsigtes der ikke en skærpelse af strafniveauet for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr.

I sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling omfattet af § 58, stk. 2 og 3, forudsættes, at straffen forhøjes betydeligt således, at straffniveauet fordobles i forhold til den straf, der udmåles i dag. Det gælder særligt i gentagelsestilfælde, og det gælder både overtrædelser begået i og uden for erhverv.

Med de foreslåede ændringer af bestemmelserne i § 58, stk. 1-3, forudsættes det f.eks., at forhold om grovere uforsvarlig behandling af dyr, som i dag afgøres med 30 dages fængsel, jf. § 58, stk. 2, efter lovændringen skal afgøres med 60 dages fængsel afhængigt af sagens omstændigheder og grovhed.

Med lovforslaget forudsættes det endvidere, at forhold om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, som i dag f.eks. afgøres med 60 dages fængsel, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, efter lovændringen skal afgøres med 4 måneders fængsel afhængigt af sagens omstændigheder og grovhed. Det foreslås således, at forhold om mishandling af dyr, eller forhold, der omhandler gentagelsestilfælde samt mishandling af flere dyr, som i dag f.eks. afgøres med omkring 60 dages eller 3 måneders fængsel, som udgangspunkt bør udmåles til at være mellem 4 måneder og 6 måneders fængsel afhængigt af sagens omstændigheder og grovhed.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Strafudmålingen skal som hidtil foretages ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, og det forudsættes som hidtil, at der ikke lægges afgørende vægt på hvilken eller hvilke dyrearter, sagen vedrører. I vurderingen vil der bl.a. skulle lægges vægt på overtrædelsens alvor, overtrædelsens omfang, overtrædelsens art, om overtrædelsen er sket med forsæt eller har systematisk karakter og eventuelle andre omstændigheder.

Det foreslås, at der udarbejdes en bødemodel, som angiver vejledende bødeniveauer, der tager højde for, om der er tale om gentagelsestilfælde, antallet af dyr og antal forhold om uforsvarlig behandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig. Det foreslås i den forbindelse tillige at angive bødeniveauer for bødeudmålingen udvides til også at omfatte bødeniveauer i sager om mishandling af dyr.

For så vidt der ikke er grundlag for frihedsstraf foreslås følgende bødeniveauer (strafpositioner) som udgangspunkt for strafudmålingen.

Bødeniveauer ved overtrædelser uden for erhvervsforhold (privates hold af dyr m.v.):

Overtrædelse	Bødeniveau(er)		
	1. gang	2. gang	3. gang

UDKAST

Uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1			
1-2 dyr	2.000 kr.	8.000 kr.	15.000 kr.
3-10 dyr	2.500 kr.	9.000 kr.	16.000 kr.
11-25 dyr	5.000 kr.	12.000 kr.	18.000 kr.
Over 25 dyr	17.000 kr.	20.000 kr.	25.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2			
1-2 dyr	12.000 kr.	18.000 kr.	25.000 kr.
3-10 dyr	13.000 kr.	16.000 kr.	20.000 kr.
11-25 dyr	15.000 kr.	20.000 kr.	28.000 kr.
Over 25 dyr	28.000 kr.	38.000 kr.	45.000 kr.
Mishandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3			
1-2 dyr	20.000 kr.	25.000 kr.	30.000 kr.
3-10 dyr	21.000 kr.	28.000 kr.	32.000 kr.
11-25 dyr	26.000 kr.	30.000 kr.	34.000 kr.
Over 25 dyr	32.000 kr.	45.000 kr.	60.000 kr.
De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner). Udgangspunktet for fastsættelse af bødestørrelser vil være modereret kumulation i tilfælde, hvor der er flere forhold til bedømmelse samtidig. Princippet om absolut kumulation kan dog anvendes, hvis overtrædelsernes varighed taler for det, eller hvis der er flere forhold til bedømmelse samtidig, og der i den mellemliggende periode har været gentagne påbud/pålæg, der ikke er efterkommet. Det vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, i hvilket omfang absolut kumulation kan anvendes. Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3 af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af § 58, stk. 2, vil have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse. Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse. I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, bør det angivne bødeniveau som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct.			

UDKAST

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 12, at hvis overtrædelsen er begået som led i erhverv, betragtes det som en skærpende omstændighed.

Der foreslås således følgende bødeniveauer ved overtrædelser i erhvervsforhold:

Overtrædelse	Bødeniveau(er)		
	1. gang	2. gang	3. gang
Uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 1			
1-2 dyr	5.000 kr.	13.000 kr.	20.000 kr.
3-10 dyr	5.500 kr.	15.000 kr.	22.000 kr.
11-25 dyr	8.000 kr.	18.000 kr.	25.000 kr.
Over 25 dyr	15.000 kr.	20.000 kr.	30.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 2			
1-2 dyr	20.000 kr.	30.000 kr.	40.000 kr.
3-10 dyr	22.000 kr.	32.000 kr.	2.000 kr.
11-25 dyr	25.000 kr.	35.000 kr.	45.000 kr.
Over 25 dyr	35.000 kr.	45.000 kr.	55.000 kr.
Mishandling af dyr, jf. § 58, stk. 3			
1-2 dyr	30.000 kr.	45.000 kr.	60.000 kr.
3-10 dyr	35.000 kr.	50.000 kr.	65.000 kr.
11-25 dyr	40.000 kr.	55.000 kr.	70.000 kr.
Over 25 dyr	50.000 kr.	65.000 kr.	100.000 kr.
De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner). Udgangspunktet for fastsættelse af bødestørrelser er modereret kumulation i tilfælde, hvor der er flere forhold til bedømmelse samtidig. Princippet om absolut kumulation kan dog anvendes, hvis overtrædelsernes varighed taler for det, eller hvis der er flere forhold til bedømmelse samtidig, og der i den mellemliggende periode har været gentagne påbud/pålæg, der ikke er efterkommet. Det vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, i hvilket omfang absolut kumulation kan anvendes. Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3 af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af §			

58, stk. 2, vil have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse.

Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse.

I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, bør det angivne bødeniveau som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct.

Det bemærkes, at der kan være grundlag for at udmåle bøder, der er højere og efter omstændighederne væsentligt højere end dem, der følger af de ovennævnte udgangspunkter. Omvendt kan der også konkret være grundlag for at udmåle lavere bøder end de anførte niveauer, for eksempel hvis forholdet i den konkrete sag har mindre strafværdighed, den pågældendes personlige forhold taler for det, eller i sager, hvor der alene er tale om brud på helt formelle regler, og hvor dyr ikke konkret har været udsat for uforsvarlig behandling m.v.

Det kan i den forbindelse tillægges betydning, over hvor lang en periode den uforsvarlige behandling af dyr er stået på/varigheden af den uforsvarlige behandling. Det kan endvidere tillægges betydning i skærpene retning skærpene omstændighed, hvis det er det/de samme dyr ved flere lejligheder er blevet udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller med karakter af mishandling

Såfremt der er tale om overtrædelse af flere dyrevelfærdsregler, der ikke i sig selv udgør om uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, men evt. væsentlig ulempe, eller overtrædelse af regler på andre lovgivningsområder (der er til bedømmelse samtidig), kan dette tillægges betydning/indgå i vurderingen og fastsættelse af en samlet bødestørrelse.

Det bemærkes, at i forhold til sager om mishandling, navnlig i gentagelsestilfælde, bør bødestraf kun fastsættes undtagelsesvist som alternativ til frihedsstraf. De ovennævnte bødeniveauer for så vidt angår mishandling af dyr bør således kun finde anvendelse i de undtagelsesvise tilfælde, hvor bødestraf vurderes at være en passende sanktion. Ligeledes tjener de angivne bødeniveauer som udgangspunkt for strafudmålingen i sager om mishandling af dyr, hvor vedkommende er en juridisk person.

Det bemærkes, at de ændringer, som vedrører skærpet bødestraf, ikke omfatter de bødeniveauer, der gælder for leverandør (landmand) og transportør (vognmand) i sager om erhvervsmæssig transport af dyr. De gældende bødeniveauer for overtrædelser inden for transport, som fremgår af forarbejderne til den gældende dyrevelfærdslov, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, videreføres.

Med den foreslåede ændring af § 58, stk. 3, indføres desuden en mulighed for undtagelsesvist at fastsætte en bødestraf som alternativ til frihedsstraf i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Udgangspunktet ved straffastsættelsen i mishandlingssager vil fortsat skulle være fængselsstraf.

Bødestraf vil eksempelvis kunne finde anvendelse i sager om mishandling af dyr, hvor der i den konkrete sag foreligger særlige formildende omstændigheder, som knytter sig til tiltaltes personlige forhold, og som i betydelig grad taler for, at sagen ikke bør afgøres med fængselsstraf.

Som eksempel på formildende omstændigheder, der kan begrunde, at straffen undtagelsesvist kan være bøde i stedet for fængsel, kan nævnes tilfælde, hvor overtrædelsen skyldes belastende personlige forhold, såsom alvorlig sygdom, svær psykisk belastning, høj alder, eller pludselige livsomstændigheder, der har påvirket tiltaltes handleevne og dømmekraft. Det kan også være tilfælde, hvor tiltalte f.eks. straks har rettet op på forholdene og i øvrigt ikke har nogen forudgående historik for overtrædelser af dyrevelfærdsreglerne. Anvendelse af bødestraf vil eksempelvis desuden kunne komme på tale i tilfælde, hvor omstændighederne i sagen er mindre strafværdig, f.eks. hvor den pågældende uagtsomt har været medvirkende til en overtrædelse, der udgør grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

Da der er tale om en høj grad af smerte og lidelse for dyr, der har været udsat for mishandling, bør bødeniveauerne i mishandlingssager fastsættes højere end i sager, der omfatter grovere uforsvarlig behandling af dyr.

I forbindelse med, at det foreslås, at mishandling undtagelsesvist vil kunne straffes med bøde, foreslås der tillige bødeniveauer i sager om mishandling af dyr, jf. bødemodellen ovenfor, hvor forholdet er begået af fysiske personer, og hvor der på grund af formildende omstændigheder eller lignende er grundlag for undtagelsesvist at straffe med bøde frem for fængsel.

Det bemærkes, at de foreslåede straffniveauer også skal gælde overtrædelser, der straffes efter den foreslåede § 196 b i straffeloven, jf. § 2, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4., 2.2.4. og 2.3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 og 3 (dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1-2 og 4)

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse. Forbuddet kan

begrænses til kun at angå bestemte arter af dyr. I praksis fortolkes 3. pkt. således, at en frakendelse udover at kunne begrænses til at angå bestemte arter af dyr også kan begrænses således, at der fremover kun må holdes et bestemt antal dyr.

Efter dyrevelfærdslovens § 60, stk. 2, kan frakendelsen ske betinget, hvis ubetinget rettighedsfrakendelse efter § 60, stk. 1, vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Det fremgår af dyrevelfærdsloven § 60, stk. 3, at betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyrevelfærdslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 4, fremgår, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, ubetinget skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere betinget er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Efter dyrevelfærdsloven § 60, stk. 5, sker ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 4, for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.1.

I den foreslåede § 60, stk. 1, fastsættes, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller antallet af dyr. Overtrædelse af frakendelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Med den foreslåede § 60, stk. 1, videreføres gældende regler med den ændring, at frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr også vil kunne ske i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr. En rettighedsfrakendelse i sager om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr forudsættes dog at ske betinget, jf. den foreslåede § 60, stk. 2.

En ubetinget frakendelse efter den foreslåede stk. 1 vil som hidtil kunne ske for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig.

Med det foreslåede stk. 1, 2. pkt., præciseres endvidere, at en frakendelse udover at kunne begrænses til at angå bestemte arter af dyr, herunder kategorier af dyr som f.eks. produktionsdyr, også kan begrænses således, at der kun må holdes et bestemt (maksimalt) antal dyr.

En overtrædelse af forbuddet mod hold af dyr (rettighedsfrakendelsen) kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. 3. pkt.

Det bemærkes endvidere, at ordlyden af § 60, stk. 1, foreslås ændret, således at rækkefølgen af de tre grader af uforsvarlig behandling af dyr oplistes i stigende grad af alvorlighed i lighed med systematikken i § 58, stk. 1-3, således at oplistningen af de tre grader af uforsvarlig behandling af dyr ændres til at være med stigende alvorlighed, således at uforsvarlig behandling, nævnes før grovere uforsvarlig behandling og til sidste nævnes mishandling af dyr. Der tilsigtes ikke hermed med denne ændring ændringer i bestemmelsens indhold.

Med den foreslåede § 60, stk. 2, fastsættes, at frakendelse efter stk. 1 undtagelsesvist kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelse kan endvidere ske betinget, hvis den, der findes skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1-3. En betinget frakendelse kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Med den foreslåede ændring af stk. 2, 1. pkt., om at betinget frakendelse kun kan ske undtagelsesvist, understreges udgangspunktet om ubetinget frakendelse, jf. stk. 1. Udgangspunktet er således, at der sker ubetinget frakendelse i sager, hvor der vurderes at være grundlag for en frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Betinget frakendelse i disse sager vil typisk kun kunne ske i tilfælde, hvor der foreligger særligt formildende omstændigheder eller lignende. Det kan f.eks. være, i situationer, hvor lidelsen hos dyret eller dyrene skyldes menneskelige fejl eller lignende uagtsomme overtrædelser, herunder i situationer, hvor tiltalte har rettet op på forholdene og hermed udviser en vilje og evne til at kunne passe dyr forsvarligt fremover.

Af den foreslåede stk. 2, 2. pkt., fremgår, at frakendelse kan ske betinget i sager om uforsvarlig behandling, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr. Det nye foreslåede punktum skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 60, stk. 1, 1. pkt., og hensigten er, at en frakendelse i sager om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr som udgangspunkt vil kunne ske betinget.

En betinget rettighedsfrakendelse i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, kan eksempelvis være relevant i tilfælde, hvor den pågældende er tiltalt for flere forhold af uforsvarlig behandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig, og hvor disse forhold er begået ved to eller flere lejligheder, eventuelt med mellemliggende påbud/pålæg, der ikke er efterkommet.

Med den foreslåede ændring i § 60, stk. 4, præciseres det i bestemmelsens 2. pkt., at en rettighedsfrakendelse kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller antallet af dyr. Der

foreslås således en præcisering, så det udtrykkeligt fremgår, at en frakendelse kan begrænses således, at der fremover kun må holdes et bestemt (maksimalt) antal dyr.

En ubetinget frakendelse efter såvel stk. 1 og 4 vil som hidtil kunne ske for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig, og en betinget frakendelse vil som hidtil have en prøvetid på 3 år. Der foreslås ingen ændringer af bestemmelserne om, at en overtrædelse af et forbud mod hold af dyr (rettighedsfrakendelsen) kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Det beror som hidtil på domstolens vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, og om dette skal ske for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum, begrænses til at angå bestemte arter eller antallet dyr, og ligeledes om en frakendelse undtagelsesvist kan ske betinget. Såfremt der vurderes at være grundlag for en rettighedsfrakendelse i den konkrete sag, er udgangspunktet en ubetinget frakendelse, medmindre der foreligger særligt formildende omstændigheder.

I vurderingen af, om der er grundlag for en rettighedsfrakendelse, kan det indgå, om der i sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er tale om førstegangsovertrædelse. I tilfælde, hvor den pågældende tidligere er straffet for en strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning i forhold til den nu begåede strafbare handling, eller hvor der på mere systematisk vis eller i organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, forudsættes det, at der som altovervejende udgangspunkt sker ubetinget frakendelse. Foruden den tiltaltes personlige forstraffe kan der endvidere tages hensyn til, om den pågældende tidligere har haft en ledende rolle, herunder ansvaret for et dyrehold, i et selskab m.v. (juridisk person), som tidligere straffet for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr.

I sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, herunder i førstegangstilfælde, kan det desuden tillægges vægt, om der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig. Det vil navnlig tale for en ubetinget frakendelse, såfremt der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling og/eller mishandling af dyr begået ved to eller flere lejligheder, hvor der i en mellemliggende periode er givet påbud/pålæg om at rette ind/rette op på forholdene, så dyrene behandles forsvarligt, og tiltalte ikke har efterkommet sådant påbud/pålæg.

Ligeledes bør graden af tilegnelse og risikoen for gentagelse tillægges skærpende vægt. Det kan i den forbindelse også tillægges vægt, om der med overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk gevinst.

Der henvises endvidere til afsnit 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (dyrevelfærdslovens § 60, stk. 5)

Der er i dag ikke bestemmelser, som medfører rettighedsfrakendelse ved flere gentagne overtrædelser af dyrevelfærdsloven ("klippekortordning").

Med den foreslåede indførelse af § 60, stk. 5, foreslås det, at den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af § 58, stk. 2 eller 3, frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Der lægges op til, at såvel endelige domme som endeligt vedtagne bødeforlæg medregnes i de pågældende forstraffe til vurdering af, om der skal afsiges dom om rettighedsfrakendelse efter bestemmelsen. Det forudsættes desuden, at det er tidspunktet for endelig dom eller vedtagelse af bødeforelæg, der er afgørende for beregning af den 5-årige periode.

Hvis der er flere forhold til samtidig pådømmelse, vil hvert enkelt forhold tælle for sig, selvom de måtte fremgå af samme anklageskrift eller behandles i samme straffesag. Det vil være en forudsætning, at der med rimelighed kan siges at være tale om flere forhold og ikke bare ét forhold. Om det er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering, hvor der bl.a. vil kunne lægges vægt på den tidsmæssig og geografisk sammenhæng mellem de pågældende handlinger eller undladelser.

Forslaget skal forstås som et supplement til de øvrige udvidelser om rettighedsfrakendelser, som arbejdsgruppen har anbefalet, og som foreslås indført, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Forslaget skal således ikke hindre, at der afsiges dom om rettighedsfrakendelse i førstegangsel eller andengangstilfælde, hvis betingelserne for rettighedsfrakendelse i øvrigt vurderes at være opfyldt.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.3.

Til nr. 5 (dyrevelfærdslovens § 60 a)

Der er efter gældende ret i medfør af straffelovens § 79 mulighed for, at juridiske personer efter omstændighederne kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr. Der findes ikke en bestemmelse i dyrevelfærdsloven, hvorefter retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr kan frakendes. Der er imidlertid en bestemmelse i dyrevelfærdslovens § 64, hvorefter retten til at drive erhvervsmæssig virksomhed med transport af dyr kan ubetinget frakendes et selskab m.v. (juridisk person) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder har overtrådt lovgivningen vedrørende transport af dyr.

Det foreslås, at der etableres en hjemmel i dyrevelfærdsloven til, at der kan ske frakendelse over for juridiske personer af retten til at eje og holde dyr. Herved vil bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet være samlet i dyrevelfærdsloven.

Med lovforslaget foreslås indsat en ny § 60 a, der fastsætter, at dyrevelfærdslovens § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer).

Der lægges dermed op til, at juridiske personer også kan idømmes rettighedsfrakendelser på den måde, som det fremgår af § 60.

I sager, hvor en juridisk person er ansvarssubjekt, skal antallet straffe for overtrædelse af de relevante bestemmelser opgøres på CVR-nummerniveau.

I tilfælde, hvor den pågældende tidligere er straffet for en strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning, eller hvor der på mere systematisk vis eller i organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, forudsættes det, at der som altovervejende udgangspunkt sker ubetinget frakendelse.

Der henvises til afsnit 2.7.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Straffeloven indeholder ikke regler om straf for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.

Det foreslås at indsatte en § 196 b. Efter den foreslåede bestemmelse straffes med fængsel indtil 6 år den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder, vil skulle straffes efter straffeloven. Bestemmelsen vil omfatte overtrædelser af dyrevelfærdsloven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Der forudsættes som udgangspunkt ikke yderligere strafskærpelser end dem, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, det vil sige en fordobling af den straf, der hidtil har været udmålt i gentagelsestilfælde af overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, og overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2 og 3.

Særligt skærpende omstændigheder vil f.eks. omfatte systematiske eller organiserede overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen. I vurderingen af, om der er tale om en systematisk eller organiseret overtrædelse, vil der bl.a. kunne lægges vægt, om overtrædelsen omfatter et stort antal dyr eller er foregået over en længere periode. Der vil også kunne lægges vægt på, om der er tale om et stort antal overtrædelser. Derudover vil der kunne lægges vægt på forløbet og

omfanget af forudgående planlægning, om overtrædelsen er begået af flere i forening, og om der er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding ved overtrædelsen.

Særligt skærpende omstændigheder vil også kunne omfatte særligt grove overtrædelser, der ikke er af systematisk eller organiseret karakter. Det kan f.eks. være overtrædelser, der bevidst er foretaget alene med det formål at påføre dyr smerte, eller andre grove overtrædelser.

Den foreslåede bestemmelse er tiltænkt anvendt i tilfælde, hvor forholdet samlet set skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for dyrevelfærdslovgivningen. Som en almindelig rettesnor bør bestemmelsen anvendes, hvis der bliver tale om en straf på omkring 6 måneders fængsel eller derover.

Det bemærkes, at det vil være en betingelse for at ifalde straf efter den foreslåede bestemmelse, at overtrædelsen er begået forsætligt.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af retsplejelovens § 855, stk. 3, at en hovedforhandling under visse omstændigheder kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, og retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig. Det gælder bl.a., når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 1 år eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter færdselsloven eller lov om sikkerhed til søs eller erstatning, jf. § 855, stk. 3, nr. 3.

Der er ikke i dag hjemmel til at fremme en sag til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden har nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven.

Det foreslås, at der i § 855, stk. 3, nr. 3, efter »færdselsloven« indsættes », dyrevelfærdsloven«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en hovedforhandling, hvor der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven, skal fremmes til dom, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring om det, og de øvrige betingelser i retsplejelovens § 855, stk. 3, er opfyldt.

Til § 4

Det foreslås, at lovforslaget skal træde i kraft den 1. juli 2026.

UDKAST

Lovforslaget vil ikke gælde for Færøerne og Grønland og vil heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da dyrevelfærdsloven, retsplejeloven og straffeloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I dyrevelfærdsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 30. juni 2025, foretages følgende ændringer:
§ 58. Den, som ved overanstrengelse eller vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. <i>Stk. 2.</i> Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år. <i>Stk. 3.</i> Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.	1. § 58, stk. 1-3, affattes således: »Den, der ved overanstrengelse eller vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. <i>Stk. 2.</i> Hvis det i stk. 1 nævnte forhold har haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år. <i>Stk. 3.</i> Hvis det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold har haft karakter af mishandling, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.«
§ 60. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. <i>Stk. 2.</i> Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved	2. § 60, stk. 1 og 2, affattes således: »Den, der ved dom findes skyldig i uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal af dyr. Overtrædelse af frakendelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. <i>Stk. 2.</i> Frakendelse efter stk. 1 kan undtagelsesvist ske betinget, hvis ubetinget frakendelse vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelse kan endvidere ske betinget, hvis den, der findes skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1, ikke tidligere har gjort sig skyldig i

denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. <i>Stk. 3. ---</i>	overtrædelse af § 58, stk. 1-3. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.«
<i>Stk. 4.</i> Den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, skal ubetinget frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere betinget er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. <i>Stk. 5.</i> Ubetinget frakendelse sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. <i>Stk. 6.</i> Er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller stk. 4, jf. stk. 5, eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år. <i>Stk. 7.</i> Retten kan under behandlingen af de sager, som er nævnt i stk. 1 og 4, ved kendelse udelukke den pågældende fra at eje,	3. I § 60, stk. 4, 2. pkt., ændres »arter af dyr« til: »arter af dyr eller antallet af dyr«. 4. I § 60 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: »Stk. 5. Den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af § 58, stk. 2 eller 3, skal ved dom frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr« Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9.

bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, indtil sagen er endeligt afgjort. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter og antal af dyr. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til rettighedsfrakendelse frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. <i>Stk. 8.</i> Med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1, 4 eller 7 overlader dyr i en anden persons varetægt, hvis der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 58, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse.	
	6. Efter § 60 indsættes i <i>kapitel 20</i>: »§ 60 a. § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer).«
	§ 2 I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1145 af 5. november 2024, som senest ændret ved lov nr. 735 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:
	Efter § 196 a indsættes i <i>kapitel 21</i>: »§ 196 b. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.«
	§ 3 I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 5. november 2024, som ændret senest ved lov nr. 735 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

§ 855. <i>Stk. 1 – 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> En hovedforhandling skal, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, 1) når tiltalte er undveget, efter at anklageskriftet er forkyndt for den pågældende, 2) når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse a) har forladt retten uden retsformandens tilladelse eller b) er udeblevet senere under hovedforhandlingen, 3) når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 1 år eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter færdselsloven eller lov om sikkerhed til søs eller erstatning, eller 4) når retten skønner, at behandlingen af sagen utvivlsomt vil føre til tiltaltes frifindelse. <i>Stk. 4. ---</i>	I § 855, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »færdselsloven«: », dyrevelfærdsloven«